

Pravna stvar: Na posl. broj: 1. St-19/2015-987

STEČAJNI VJEROVNIK:

KREŠIMIR MITROVIĆ, Zagreb, Bartolići 11, OIB: 07371632368

STEČAJNI DUŽNIK:

KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić,

Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

21-12-2021

predano za poštu obično-prep. dne. 16.12. 2021.
POŠTA ZAGREB R SP 176
broj primjeraka 3 priloga 1
taksirano KN POTPIS

ŽALBA

primjeraka 3, priloga 1

protiv rješenja o odbacivanju prigovora
stečajnog vjerovnika od 29. studenog 2021.

Zbog:

- Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- Pogrešne primjene materijalnog prava
- Nejednake primjene prava i neravnopravnosti stranaka
- Bitnih povreda odredaba parničnog i stečajnog postupka

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
PRIMLJENO: 27-01-2022
NEPOŠTEDNO PREDANO POŠTI:
Obično - pri doručeno: 20
Pošta P
Primjeraka 27 priloga 1
NA TAJENJE SUPTJE

I UVOD

Naslovljenim rješenjem Trgovački sud u Splitu putem svojeg uvaženog predsjednika stečajnog odjela i stečajnog suca u ovom postupku, gospodina Velimira Vukovića još jednom odbacuje jedan te isti prigovor stečajnog vjerovnika - na diobni popis vjerovnika II. višeg isplatnog reda, koji priliježe rješenju nadležnog suda o suglasnosti na djelomičnu diobu broj 1.St-19/2015-896 od 17.svibnja 2021.

Prigovor vjerovnika podnesen je još u lipnju 2021. god. prvenstveno zbog nepravilnosti u postupku namirenja određenih vjerovnika koji u bitnome čine Odbor vjerovnika u ovome stečajnom postupku, te zbog toga što njihove tražbine u postupku stečaja nad dužnikom "KAŠTELANSKI STAKLENICI DD u stečaju" značajno premašuju iznos koji bi tim vjerovnicima ostao u II. višem isplatnom redu da se poštivala vladavina prava, tj. da je ovaj stečaj vođen sukladno odredbama hrvatskih zakona i propisa, poput onih o ispitivanju gospodarsko-financijskog stanja dužnika, restrukturiranju dužnika, obustavi i/ili izmjeni stečajnog plana, prijeboju u stečajnom postupku po čl. 247. St. 7. SZ-a, održavanju diobenog ročišta pred diobu novaca vjerovnicima II. reda, priznavanju tražbina s naslova poreznog duga u stečajnom postupku, rokovima i drugim zakonskim uvjetima za isto, itd. Posebno je upadljivo grubo nepoštivanje temeljnog načela stečajnog postupka i prakse stečajeva uopće propisano odredbom članka 181. stavka 1. Stečajnog zakona po kojem se vodi postupak ST-19/2015. Paradoksalno, upravo se i na to pravno načelo poziva samo pobijano rješenje prilikom neosnovanog odbacivanja mojeg prigovora na diobni popis II. isplatnog reda. Dakle, već taj paralogizam koji obilježava pobijano rješenje - da se istovremeno poziva na prisilni propis koji je prilikom sastavljanja diobnog popisa II. isplatnog reda i namirenja tih tražbina grubo kršeno, trebao bi biti signal višem sudu da ukine pobijano rješenje, te uputi prvostupanjski sud na ponovno rješavanje mojeg prigovora, tražbinu po tražbinu, ali od strane neovisnog i nepristranog sudačkog vijeća, kako priliči pravilima transparentnosti za rad pravosudnih tijela na području EU, i kako je uostalom građanima jamčio i obećao da će biti nadalje Premijer Republike Hrvatske, mr. sc. Andrej Plenković još u srpnju 2020. godine.

Očito, Trgovački sud u Splitu trenutno još uvijek nije kadar poštivati riječi Premijera države, te funkcionirati u skladu sa obećanjima našeg Premijera javnosti i suverenu – narodu.

Sve gore opisano čini cjelokupan postupak stečaja St-19/2015 u najmanju ruku neispravnim, što je poštene vjerovnike II. isplatnog reda, legaliste vođene moralističkim uvjerenjima u pravdu i jednakost svih, onemogućilo da prime bilo kakvu isplatu iz tako vođenog postupka, tj. u sklopu neprimjerenih preplata pojedinih komitenata stečajnog postupka, koji su prema službenom priopćenju/očitovanju DORH-a iz lipnja 2021.g. i izvješćima stečajnog upravitelja "Kaštelanskih staklenika d.d." kao čimbenici Odbora vjerovnika u istom stečaju zadavali određene naloge za određene akcije u ovom stečaju – kako stečajnom upravitelju, tako i samom stečajnom sudu. Ili pak odbobravali stanovite radnje za koje Trgovački sud u Splitu do današnjeg dana nije uspio pred javnosti i strankama dokazati da su sukladne zakonima i uredbama Republike Hrvatske, europskim prisilnim propisima i bitnim načelima Ustava RH. Poput činidbe vidljive na stranici 3. rješenja tog suda Posl.broj: 1. ST-19/2015-575, gdje nadležni sud kaže:

"Iz izvotka iz zemljišne knjige za nekretnine koje su predmet prodaje proizlazi da nekretnine opterećena razlučnim pravom u korist: Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split. " što je netočna tvrdnja i pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Koje nakon što nije ispravljeno od strane splitskog Suda, unatoč nizu žalbi i proteku vremena, predstavlja eklatantan primjer djela "unošenje neistinitih podataka u javni akt", nastalog u suvremenoj praksi nekog suda Republike Hrvatske, zemlje članice EU. Jasno, riječ je i o gruboj povredi načela vladavine prava uz koju je Grad Kaštela pristao bez pogovora. I kao Kupac tih nekretnina, i kao član Odbora vjerovnika.

A upravo je ta netočna tvrdnja nadležnom tijelu poslužila da jednom od članova Odbora vjerovnika proda skupocjenu dužnikovu imovinu za frakciju njezine stvarne vrijednosti, putem ovršnih postupaka koji se nisu niti smjeli voditi. To je samo jedan u moru primjera nezakonitih radnji koje su se poduzimale u ovom stečaju pod "budnim okom" članova Odbora vjerovnika. I dokaz da oni na te nepravilnosti uopće nisu reagirali, iako je postojala službena dužnost da to učine.

I ona i za njih i za nadležno tijelo i za uvaženog stečajnog suca još uvijek postoji.

Tako da bi bilo kakvom ispitivanju "pravnog interesa" za pobijanje takvih i sličnih "nepodopština" jednog trgovačkog suda, bilo kojeg čovjeka iole zdravog i očuvanog morala, trebalo najprije upriličiti ispitivanje "humanističkog interesa" stranki u danom postupku. Jer znamo da je pravo humanistička znanost. Ono bi čovjeku prije svega trebalo moći osigurati i omogućiti da "bude čovjekom". Tek se onda baviti sitnim interesima monetarne ekspresije poput onog kojim se bavi pobijano rješenje, točkom 10.

Imovinsko-pravni interes svakog stečajnog vjerovnika za podnošenje prigovora na diobeni popis vjerovnika II. isplatnog reda, koji se pobijanim rješenjem pokušava diskreditirati bez konkretnih dokaza i zakonskog uporišta, je i to da se stečaj čim prije riješi, ali prvenstveno na način 100% sukladan ZAKONIMA I UREDBAMA REPUBLIKE HRVATSKE. Sve kako bi svaki vjerovnik/-ica i sam konačno bio u poziciji primiti isplatu svoje tražbine, ali na takav način da njezina isplata ne dovodi u pitanje njegovu ili njezinu moralnost. Ovdje to zbog ništetnih i pravno netočnih odluka Odbora vjerovnika i nezakonitosti u rješenjima donesenim od strane Trgovačkog suda u Splitu tijekom 2020. i 2021. koje još uvijek nisu ispravljene, za sada još nije moguće. Samo vjerovnik za kojeg se može smatrati da ne može zbog svojeg tipa obrazovanja poznavati zakone i temeljna načela prava i državnosti, te ustavnopravnog poretka mogao je iz ovog stečaja istovremeno i primiti novac sa diobnog popisa II. isplatnog reda, i iz njega izaći uzdignute glave, bez da mu je moralnost ugrožena od strane nepravilnih postupaka prvostupanjskog suda. Koje nema smisla sada nabrajati, ali ostavljam mogućnost da me taj sud to pismeno, javno zatraži pa da ih onda u tom sporu dokažem. Jer doista tih nezakonitih radnji u stečaju nad dužnikom "KAŠTELANSKI STAKLENICI DD u stečaju" ima previše da bi ova žalba onda stala na manje od 10 kartica teksta. Pa ću za potrebe lakšeg vijećanja cijenjenog sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda RH nastojati držati se argumentacije i činjenica bitnih za pobijanje naslovljenog rješenja.

II BITNE POVREDE PRAVILA PARNIČNOG POSTUPKA

Naslovljeno pobijano rješenje odbacuje još jednom jedan te isti moj prigovor, usprkos dvjema činjenicama:

1. Visoki trgovački sud vratio je predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, a ne na ponovno odbacivanje. Logičnije i zakonski ispravnije bi bilo da je prvostupanjski sud nakon toga sazvao neovisno i nepristrano sudbeno vijeće, koje bi korak po korak, tražbinu po tražbinu ispitalo u odnosu na osnovani i pravno bogato potkrijepljen prigovor stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku. Sve drugo je "pričam ti priču".

2. Prvostupanjski sud je svoje obrazloženje iz točke 12. koje je nesuvislo, neosnovano i netočno -

mogao javnosti, strankama postupka i drugim oštećenim osobama, kojih očito ovdje doista ima, i među kojima je očito i sama Republika Hrvatska – dati i prilikom prvog odbacivanja. Na ovaj način proizlazi da je stečajni sudac ili namjerno zadržao to obrazloženje u posjedu suda, što bi predstavljalo ozbiljno manipuliranje predmetom, neprimjereno za ugled i čast jednog trgovačkog suda RH. Koje bi također bilo nesukladno jamstvu Ministarstva pravosuđa naše zemlje da će sudovi raditi nepristrano, neovisno i profesionalno.

Ili sudac nije pravno poznao i razumijevao razlog koji navodi točkom 12. pobijanog akta, u periodu kada je donosio prvo svoje rješenje o odbacivanju mogeg prigovora. Teško mi je vjerovati da je sudac tijekom ljeta bio na doškolovanju iz područja stečajnog prava i prakse, jer je uvaženi sudac Vuković i voditelj stečajnog odjela Trgovačkog suda u Splitu, sa bogatim iskustvom na stečajevima ove klase.

Tako bi izašlo, posebno kada bi se služili analogijom iz točke 11. pobijanog rješenja, da su od strane Trgovačkog suda u Splitu angažirani vanjski pravni savjetnici i odvjetnici prilikom izrade pobijanog rješenja, posebno razloga danog točkom 12., inače slabo uvjerljive pravne kvalitete. Kažem, u slučaju da je "slučajnost" bila propust da se taj razlog da već prilikom prvog odbacivanja mogeg prigovora u rujnu 2021., umjesto netočnog navoda o nepoštivanju zakonskog roka za podnošenje prigovora vjerovnika na diobni popis.

Molim stoga Visoki trgovački sud da od prvostupanjskog suda zatraži suvislo pravno objašnjenje zašto razlog za odbacivanje prigovora vjerovnika na diobni popis tražbina II. isplatni reda, naveden točkom 12 pobijanog akta, nije obznanjen zainteresiranoj javnosti i strankama postupka, te podnositelju prigovora prije tri mjeseca, kada je 1. puta odbačen moj prigovor.

Posebno je važno da se ovo pitanje riješi pravodobno, kako bi se izbjegao mogući spor zbog povrede ugleda i časti stranke, nastale neutemeljenom i vidno manipulativnom tvrdnjom da ja, sa nekom "mojom grupom" – "do krajnjih granica, podnošenjem najrazličitijih pravnih lijekova opterećujem ovaj stečajni postupak". Što je, ako napravimo presjek te tvrdnje nadležnog suda dane točkom 10. pobijanog rješenja, u naravi izravan atak na pravo žalbe stranki u stečajnim postupcima, a to je pravo podsjetimo se – zajamčeno i Ustavom Republike Hrvatske i bitnim odredbama Stečajnog zakona.

Pravni lijekovi koje sam osobno podnosio nisu "najrazličitiji" nego su obične žalbe iz članka 11. Stečajnog zakona, odnosno 1 prigovor na diobni popis vjerovnika II. isplatnog reda, koji valja naglasiti ako uspije vrijedi za sve dionike stečajnog postupka, pa bi se ovakva skandalozna difamacija prava prigovora manjih stečajnih vjerovnika, koji imaju jasne odlike društveno korisnog rada, u jednoj zemlji članici EU mogla uskoro naći na stolu Europske Komisije, primjerice odjelu za zaštitu "zviždača", ili jednostavno odjelu za suzbijanje diskriminacije građana po

"najrazličitijim" osnovama.

Baš ove godine Europski Parlament donio je važnu Uredbu koja je stupila na snagu u svim zemljama članicama Unije, a kojom se jamči jače vezivanja poštivanja načela vladavine prava sa povlačenjem bespovratnih sredstava EU. Najmanje što neki članovi Odbora vjerovnika mogu učiniti zauzvrat je da poštuju temeljna načela vladavine prava na području EU.

Koliko znam, jedno od tih načela je i pravo na zabranu diskriminacije po socijalnom statusu, materijalnim vrijednostima i slično, a sigurno je i samo pravo žalbe utkano u temelje funkcioniranja Europske Unije. Neprimjereno je stoga da Odbor vjerovnika "nijemo promatra" dok se sudac sa opsežnim iskustvom i sudačkom praksom, koji vodi stečajni odjel jednog hrvatskog suda tako šali sa ljudskim pravima, kako to čini točkama 10. i 11. pobijanog rješenja.

Pa upravo je uvaženi sudac V. Vuković u posjedu TS u Splitu punih 5 mjeseci zadržao povlaštenu (inače i netočnu) informaciju da moji prigovori i dostavljeni dokazi *"ne predstavljaju prigovore koji bi se odnosili na pravilnost namirenja vjerovnika II. isplatnog reda"*, a koja sada odjednom čini glavni temelj za odbacivanje istog tog prigovora po drugi put. A šta onda oni sa svojih 16 stranica i financijskim dokazima točno predstavljaju, neka objasni prvostupajski sud?

Takvim načinom suđenja upravo je sam stečajni sudac, uvaženi gospodin Velimir Vuković produljio postupak rješavanja mojeg prigovora za dodatnih pola godine.

I tako ovaj stečaj bespotrebno opteretio stalnim dobacivanjem jednog te istog predmeta između prvostupajskog i višeg suda.

Otvara se bitno pitanje – zašto?

Iz mojeg položaja stranke ispada da je to učinjeno kako bi se odgovornost za nepotrebno produljivanje postupka ispitivanja pojedinih tražbina (poput pravno nepotkrijepljene tražbine od cca 5 milijuna u korist vjerovnika RH - Porezna uprava u II. višem isplatnom redu, kojem je već učinjena preplata kroz I. viši isplatni red), prebacila sa Trgovačkog suda u Splitu i članova Odbora vjerovnika. Koji za sada nisu još kadri pronaći dokaze da su te tražbine 100% zakonski ispravne. Dakle – da su te tražbine uopće legalne. Javnost će pak lako procijeniti tko je doista ovaj stečaj "opteretio do krajnjih granica", između ostaloga sa prekomjernim tražbinama Porezne uprave i malog dioničara Vodovod i kanalizacija d.o.o., koje nemaju uporišta u europskim propisima i bitnim odredbama Stečajnog zakona.

Valja naglasiti da je najveća gospodarska i financijska šteta u ovom stečaju, uslijed njegovih brojnih nepravilnosti, uzrokovana upravo državnoj imovini RH.

Postavlja se opravdano pitanje na koji će točno način Odbor vjerovnika, njegovi cijenjeni članovi, i Trgovački sud u Splitu nadoknaditi Republici Hrvatskoj propuštenu zaradu od 100.000.000,00 kuna, koju je RH prvenstveno propustila jer je njezino Porezno tijelo bez potpisane odluke ministra financija u ovome stečaju samostalno raspolagalo tražbinom s naslova poreznog duga visine čak 22,6 milijuna kuna – po nepoznatom zakonskom zastupniku! To pitanje će izgleda biti primoran rješavati Vrhovni sud Republike Hrvatske. Jer Trgovački sud u Splitu nije kadar to pojasniti već dulje od 24 mjeseca. Međutim, uzima za pravo da dovodi u pitanje institut žalbe i prigovora stranki u stečajnom postupku.

Iz izloženog daje se da pobijano rješenje čini bitne povrede odredaba parničnog postupka:

VTs je nižem sudu vratio predmet na ponovno ispitivanje mojeg prigovora jer on očito nije bio nepravodoban, a niži sud ga je još jednom odbacio, ovog puta potpuno nesuvislim objašnjenjem iz točke 12. pobijanog akta, koje u naravi predstavlja – pogrešno utvrđeno činjenično stanje, što pred Visokim trgovačkim sudom dokazujem ovom žalbom.

Prvostupanjski sud je trebao uzeti prigovor u rad, i baviti se njime sa izuzećem stečajnog suca Velimira Vukovića, temeljem odredbe članka 71. stavka 6. Stečajnog zakona.

Posebno pošto sam to izuzeće i zasebno zatražio podneskom sudu, nakon što je propušteno – namjerno ili slučajno – Vrhovnom sudu RH dostaviti moj prijedlog za dopuštanje revizije.

A ja ne znam je li gore ako je to učinjeno namjerno – da se još malo sačuva ugled člana Odbora vjerovnika koji je pristao na financijsku "igranku" u stečaju danu rješenjem 1. St-19/2015-582, sa 5 milijuna kuna štete stečajnoj masi. Ili ako je to učinjeno slučajno – jer to bi to upućivalo na ozbiljan, a ponavljajući nemar Trgovačkog suda u Splitu, Odjela za stečajeve, prilikom rukovanja predmetima i podnescima stranki u stečajnom postupku.

Smatram da su:

a. nepostupanjem suda punih 3 mjeseca po prigovoru vjerovnika, čak i nakon što je sa višeg suda predmet vraćen na ponovno ispitivanje,

b. prikriivanjem razloga za odbacivanje prigovora (sada danog točkom 12.) koji je k tome netočan,

i

c. propuštanjem izuzeća stečajnog suca iz raspolaganja predmetom koji je već dokazao svoju pristranost, pa i određen stupanj averzije prema prigovorima neosiguranih vjerovnika,

bitno povrijeđena pravila parničnog postupka.

I molim VTS da osnovano donese rješenje o poništenju pobijanog akta u cijelosti.

Za poništenje pobijanog rješenja postoje i drugi razlozi iz članka 353. ZPP, a nakon što ih iznesem pojasnit ću višem sudu i svoj interes u postupku, koji pobijana odluka napada na način koji je vidno neprimjeren razini sudačke prakse i etici sudbene vlasti u Hrvatskoj, svojom točkom 10., te takvim pristupom zadire u prostor koji je koliko kao kolektiv poznamo funkcioniranje pravne države, u po vokaciji Republike, ipak rezerviran za zakonodavnu vlast, dakle Sabor.

Da je zakonodavac doista želio razdvojiti pravo prigovora malih i velikih vjerovnika u stečaju na tražbine ostalih vjerovnika, i da je to dvotrećinskom većinom u Saboru doista i učinjeno, pa to bi valjda negdje i pisalo u Stečajnom zakonu.

Za sada te odredbe nema u Stečajnom zakonu, a etički neprimjerene, te pravno neosnovane primjedbe i pokušaji argumentacije o uporabi tražbine da bi "odugovlačio" stečaj jednostavno obara sam stečajni sudac koji vodi predmet – dvostrukim odbijanjem jednog te istog prigovora, umjesto da je još u lipnju iznesen navod iz točke 12., i umjesto što se Sud bavio matematikom računanja rokova. Koji su ionako u doba pandemije produljeni svugdje, čak i u obližnjem uredu Hrvatske pošte d.d.

Osim toga, kada govorimo o tzv. "odugovlačenju stečaja" onda valja naglasiti da je ovaj stečaj trebao prema prvom i jedinom zakonito donesenom stečajnom planu trebao biti okončan još najkasnije u proljeće 2019. godine. Dakle bitno prije nego sam ja uložio prvu svoju žalbu u ovome postupku, onu na financijsku neispravnost donesenu rješenjem Suda u Splitu Poslovni broj: 1. St-19/2015-582. A da je riječ o ozbiljnoj financijskoj nepravilnosti sa vidnim pravnim nedostacima, već su odavno trebali zamijetiti i nadležno tijelo, i Ministarstvo pravosuđa i uprave, i DORH.

Zašto nisu, to neka VTS upita njih.

Da je riječ o ozbiljnoj nepravilnosti očito smatraju i dioničari stečajnog dužnika, dakle nije to samo neko "subjektivno mišljenje" jednog vjerovnika u postupku. A to što dioničari i ja gdje kad dijelimo neko stručno mišljenje o nekoj pravnoj stvari to ne znači da su dioničari stečajnog dužnika "moja grupa", i nije jasna logika kojom se stečajni sudac vodi kada tako brza sa zaključcima.

Pa dioničari "Kaštelanskih staklenika" su punoljetne osobe, koje često i bolje i dublje od mene vide problematiku ove pravne stvari, i njezina moguća rješenja.

VI

Dokaze za takvo zaključivanje sudac očitoma nema, pa bi bilo fer da barem u takvom zaključivanju ima neke logike i pravičnosti. Posebno kada se ono donosi u pobijanom rješenju i ime jednog hrvatskog suda.

Inače je takvo sudsko rješenje pobožno i zato što aluzijama koje služe za difamaciju stranki točkom 11. izravno prkosi pravilima javnog morala.

Sudska rješenja ipak ne bi trebala služiti za neka subjektivna razračunavanja između stečajnog suca i protivnika koje si je dotični gospodin umislio u ovoj pravnoj stvari, dok su upravo njegov odjel suda koji vodi stečaj i članovi Odbora vjerovnika bespotrebno i godinama ovaj stečaj opterećivali i iscrpili ne do "zadnjih granica", nego kako stvari stoje i preko njih. A tome najbolje svjedoči rezultat ovog stečaja, financijski rezultat. Napravljen je gubitak veći od 100 miliona kuna državnoj imovini i proračunu. Prema tome, mudrima dovoljno.

Trgovački sud u Splitu nam stoga svojim ponašanjem izaziva osnovane sumnje da se i na njemu vjeruje da je počinjena određena vrsta financijske neispravnosti rješenjem 1. St-19/2015-582, iz kojeg je proizašla **nepravilnost u namirenju vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split u II. višem isplatnom redu, na koju se odnosi dio mojeg osnovanog prigovora.**

Jer čak dva predmeta koja se tiču te nepravilnosti nadležni sud propušta dostaviti višim sudovima, to jest možemo reći da taj **prvostupanjski Sud kronično kroz ovaj stečajni postupak propušta svoje zakonom propisane službene dužnosti.**

Jedan podnesak sa propuštenom dostavom je moj prijedlog za dopuštanje revizije protiv rješenja VTS kojim je potvrđeno to prvostupanjsko rješenje, na način da se nije niti ispitivalo moje navode, niti od nadležnog tijela zatražio dokaz da su za takvu vrstu prijeboja bile uspostavljene sve nužne zakonske okolnosti.

A drugo je bila žalba dioničara koja nikada nije dostavljena višem sudu.

Tako da je pitanje kako će se uopće ovaj stečaj zaključiti na zakonit način, bez upliva Europske Komisije.

Ukoliko se sa žalbama i podnescima stranki ne počne raspolagati na jedan zakonit i etički primjereniji način, koji poštuje temeljna načela ustrojstva pravne države i ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske.

III. ODLUČNE ČINJENICE

POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

Točkom 12. pobijanog rješenja Trgovački sud u Splitu je po uvaženom stečajnome sucu Velimiru Vukoviću, koji je donio i prethodno rješenje o odbacivanju mojeg jednog te istog prigovora, zbog tobožnje "nepravodobnosti" (a koje je mojom prethodnom žalbom pravno oboreno na Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske), ustvrdio slijedeće:

Da ja, Krešimir Mitrović, fotoreporter iz Zagreba, kao podnositelj prigovora nisam imao primjedbe na "pravilnost namirenja vjerovnika II. višeg isplatnog reda, odnosno utvrđenih tražbina vjerovnika u pravomoćnom rješenju stečajnog suca od 5.studenog 2015. i 8.svibnja 2019."

Ta tvrdnja je netočna, i predstavlja razlog za pobijanje rješenja iz članka 353. ZPP, jer je pogrešno utvrđeno činjenično stanje o prirodi mojih prigovora, očitoma zbog njegova nečitanja od strane sudačkog vijeća ili suca pojedinca pri prvostupanjskom sudu.

Zbog te navodne činjenice, razvidno je iz sadržaja cijelog obrazloženja, da i ovoga puta isti Trgovački sud po istome sucu pojedincu, koji ujedno i vodi stečajni postupak, još jednom odbacuje moj prigovor kao – bez navođenja zbog kakve točno pravne manjkavosti, tj. kao kakav (poput recimo "neutemeljen" i sl.)

Molim da Visoki trgovački sud uputi prvostupanjski sud da javno obznani iz kojih točno razloga se

taj navodni razlog, za koji utemeljeno tvrdim da je neutemeljen, nije naveo već prilikom prvog odbacivanja mog prigovora, danog nepravomoćnim i od VTS oborenim rješenjem istoga suda Poslovni broj: 1. St-19/2015- 956 od dana 14. rujan 2021.g.

Odnosno, ako je tvrdnja nadležnog prvostupanijskog suda iz točke 12. iole točna, zašto je informacija o tome skrivana od javnosti i ostalih vjerovnika gotovo puna 3 mjeseca.

Dalje, činjenično stanje iz točke 12. obrazloženja pobijanog akta je netočno. Prvostupanijski sud je netočno utvrdio da se moj prigovor ne odnosi na pravilnost postupka namirenja tražbina II. višeg isplatnog reda. Jasno sam prigovorom dao na znanje da se upravo na to odnose ključni dijelovi mog prigovora, konkretno se primjerice u slučaju neosnovanosti tražbine Porezne uprave od cca 5 milijuna kuna radilo o tome da sam smatrao da je temeljem svih dostupnih akata i njihove stručne pravne i financijske komparativne analize sa bitnim odredbama Stečajnog zakona taj vjerovnik kroz postupak već značajno preplaćen kroz rješenje o namirenju vjerovnika I. Viši isplatnog reda, i to za nemali iznos od cca 22 milijuna kuna. Zbog toga sam držao, i još uvijek držim taj stav, da je iznos naveden u diobenom popisu tražbina II. viši isplatni reda financijski nevalidan, a zakonski i pravno neosnovan, to jest da on treba biti ili 0,00 kuna ili treba jasno stajati konkretna preplata u vidu negativnog iznosa preostale tražbine, od cca – 17 milijuna kuna, barem dok se ne dokaže suprotno, a vjerovnik u postupak ispostavi ovjerovljenu, uredno potpisanu odluku aktualnog ministra financija, dr.sc. Zdravka Marića, ili bivšeg ministra financija, mr. sc. Boris Lalovca o raspolaganju tražbinom većim od 10.000.000,00 kuna s naslova poreznog duga u stečajnom postupku, kako bi bio ispunjen preduvjet za sudsko priznavanje takove tražbine dan Uredbom Vlade Republike Hrvatske donesenoj 5. studenog 2015.god. temeljem članka 211.a. Općeg poreznog zakona («Narodne novine», br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13 i 26/15).

Bez takvog pravilno ispunjenog uvjeta bilo kakva dodatna tražbina konkretnog vjerovnika Ministarstvo financija – Porezna uprava, unesena u postupak nakon donošenja stvarnog i jedinog zakonski ispravnog Rješenja o utvrđenim tražbinama u postupku stečaja St-19/2015 od 05.11.2015., na koje se i samo pobijano rješenje poziva u točkama 9. i 12., ne može se smatrati niti pravovaljanom, niti financijski i zakonski osnovanom. Ona je, smatrao sam podnoseći svoj osnovani prigovor prvostupanijskom nadležnom tijelu, po svojoj vokaciji ništetna.

Ako je bilo kakva dodatna tražbina Porezne uprave u ovom specifičnom stečajnom postupku ništetna i pravno neosnovana, a imamo činjenično stanje da jedino pravomoćno rješenje o utvrđenim tražbinama koje postoji na e-oglasnoj ploči od dva rješenja koje u pobijanom aktu spominje prvostupanijski sud – onome od 05.11.2015. (drugo rješenje koje se spominje u točkama 9. i 12. od 8. svibnja 2019. nisam uspio pronaći tijekom žalbenog roka) navodi ukupne tražbine u oba isplatna reda za ovog vjerovnika visine cca 34 milijuna kuna, i činjenično stanje da je kroz stečaj St-19/2015 ovome vjerovniku do donošenja diobenog popisa tražbina II. isplatnog reda već isplaćeno više od 55 milijuna kuna (dano kroz više izvješća stečajnog upravitelja i rješenjem TS Split o prvoj djelomičnoj diobi novčanih sredstava vjerovnicima I. Isplatnog reda, Poslovni broj: 1. St-19/2015-547 od 15. srpnja 2020.god. , te diobni popisom vjerovnika I. Viši isplatni reda) onda je jasno da je taj vjerovnik preplaćen u postupku za bitno veći iznos nego onaj koji piše u diobenom popisu od 17. svibnja 2021. na koji sam uložio prigovor.

Dakle prigovor se itekako odnosi na pravilnost namirenja vjerovnika II. isplatnog reda koji je javnosti poznat kao Porezna uprava Republike Hrvatske ili Ministarstvo financija RH, kako god se nađe da je točniji opis tog vjerovnika. Osobno se svojim prigovorom ne bavim imenom, vrstom i prirodom samog vjerovnika, nego pravilnošću njegova namirenja i ispravnošću i pravnom osnovanošću njegove tražbine. Potpuno je dakle nevažno za pravilnu i jednaku primjenu prava i osiguranje načela ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni da li su vjerovnik Republika Francuska, danski Kralj, Džuho Krpeta i "njegova družina" ili Dundo Maroje.

Načelo je načelo, principi su principi.

Ili ih imamo, ili ih nemamo, ili ih poštujemo, ili ne poštujemo.

Principi priznavanja tražbina i njihova naknadnog unosa u stečajnom postupku davno su uspostavljeni u Republici Hrvatskoj. I najiskrenije, po onome što sam do dana podnošenja ove žalbe saznao, teško da bi ijedan stečajni upravitelj ili pravnik danas u zemlji potpisao stav

prvostupanjskog trgovačkog suda da je gore opisana isplata pravno utemeljena, bez da prethodno vidi odluku ministra financija zajamčenu i propisanu člankom 6. Vladine Uredbe od 5.11.2015.god., u kojoj ne piše nigdje da su postupci pokrenuti prije njezina donošenja izuzeti iz primjene ako se tražbinama većim od 10.000.000,00 kn s naslova poreznog duga u stečaju raspolaže nakon njezina donošenja.

Dapače, danom stupanja na snagu te Uredbe prestala je važiti i Uredba o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u postupku predstečajne nagodbe (»Narodne novine«, broj 3/13).

Prema tome ako već prosta matematička računica utemeljena upravo na službenoj dokumentaciji stečajnog postupka dostupnoj iz sudskog spisa naslova St-19/2015 nedvojbeno demonstrira da je određenom, jednom te istom vjerovniku kroz diobeni popis tražbina I. Isplatnog reda, odlukama Odbora vjerovnika (kojim taj isti vjerovnik predsjedala!) i sudskim rješenjem o namirenju vjerovnika I. viši isplatnog reda, te kroz isplatu tog istog vjerovnika kao razlučnog vjerovnika, već preplaćeno cca 22 milijuna kuna u postupku u odnosu na ukupan zbroj svih njegovih tražbina utvrđenih pravomoćnim rješenjem o utvrđenim tražbinama od 05.11.2015.god., onda je logičan zaključak da mu bilo kakva tražbina dana diobenom popisu tražbina II. isplatni reda više ne pripada, niti na bilo koji način može zakonski pripasti. Dakle i da piše jedna kuna (1,00 HRK) za tražbinu u II.-om isplatnom redu kod tog konkretnog vjerovnika, takova bi tražbina predstavljala stanovitu nepravilnost u namirenju vjerovnika tražbina II. isplatnog reda, što moj prigovor na diobeni popis vjerovnika II. isplatnog reda automatski – i to baš prema pravnom tumačenju danom diskursom stečajnog suca Velimira Vukovića iz točke 12. pobijanog akta – čini i pravno utemeljenim i osnovanim i prikladnim za rješavanje, ali ne od strane stečajnog suca više, već od strane neovisnog sudbenog vijeća prvostupanjskog nadležnog tijela sa pratećim vještačenjem neovisnih ovlaštenih sudskih vještaka za pravo i za financije, i uzimanjem iskaza pred Sudom Republike Hrvatske od bivšeg i sadašnjeg ministra financija, da se javnosti dokaže da li su tražbinom većom od 10.000.000,00 kuna s naslova poreznog duga u stečajnom postupku preplaćeni vjerovnik, stečajni upravitelj i nadležno tijelo raspolagali sukladno Uredbi koju je donijela Vlada Republike Hrvatske.

Jer ako nijesu ta tražbina, tj. bilo koji njezin dio koji prelazi iznos zajamčen ovom vjerovniku rješenjem od 05.11.2015. (na koje se točkama 9. i 12. poziva i samo pobijano rješenje), kao da i ne postoje. Molim VTS da uvaži neospornu činjenicu da ovakve dokaze i činjenice nijedan sud ne može previdjeti niti odbiti ispitati, osim ako je riječ o "trgovanju utjecajem" i/ili "pravosudnoj korupciji". U tom slučaju bi nadležan dalje bio Hrvatski Sabor. Ali riječ je onda i o ustavnoj krizi, i pravnom pitanju za Vrhovni sud Republike Hrvatske, jer o ovakvom pravnom pitanju još nije zauzeto jedinstveno pravno stajalište sudova u Republici Hrvatskoj. A možda ni nikakvo pravno stajalište.

Zbog svega navedenog molim da se pri Visokom trgovačkom sudu utvrdi pisanim izrijekom da je netočno utvrđeno činjenično stanje dano točkom 12. pobijanog rješenja, te da se, pošto je ta točka temeljno uporište za ponovljeno odbacivanje mojeg prigovora, naslovljeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 29.11.2021. u cijelosti poništi i predmet vrati na ponovno postupanje, ali neovisnom i nepristranom sudačkom vijeću Trgovačkog suda po odabiru Visokog trgovačkog suda i cijenjene sudačke i pravničke struke Republike Hrvatske, sa trajnim izuzećem od njegova raspolaganja uvaženog suca pojedinca Velimira Vukovića.

Smatram da je sudac prvostupanjskog suda već jasno demonstrirao pristranost jačim strankama postupka i averziju prema mojem požrtvovnom radu za opće dobro i boljitak društva te napredak hrvatskog stečajnog prava i prakse, svojim prvim odbacivanjem mojeg prigovora kao "nepravodobnog", a koje se očito temeljilo na posve neutemeljenoj pravnoj računici, za koju iskazujem pred VTS iskrene, osnovane sumnje da nije bila slučajna. Jer naime, radi se o velikom stručnjaku sa bogatom praksom u vođenju nekih od najtežih stečajeva u Republici Hrvatskoj, poput onoga "Dalmacijavina", koji su rješavani velikom preciznošću i sustav sigurno takav stečaj ne bi prepustio pravniku bez zavidnog znanja o stečajevima.

Ali sve i da jest bila slučajna pogreška u računanju rokova, uslijed stresnih okolnosti uzrokovanih pandemijom, sudac se trebao sam izuzeti od daljeg raspolaganja istim predmetom i istim prigovorom, već temeljem bitnih odredbi Zakona o parničnom postupku.

Zbog toga držim da je prilikom donošenja pobijanog rješenja došlo i do bitne povrede odredaba parničnog postupka, iz članka 71. ZPP, stavka 6. tog članka.

Sudac pojedinac, gospodin Velimir Vuković očito u ovom stečajnom u povodu kojeg je očito došlo do spora između mene i Trgovačkog suda u Splitu – o mojem pravu na prigovor na diobeni popis tražbina II. isplatnog reda te o pravnoj utemeljenosti istoga, već sudjeluje kao stečajni sudac. Zakon o parničnom postupku jasno kaže da onda on ne može dalje u tom predmetu obavljati sudačku dužnost, a razloge za izuzećem već sam i ranije naveo svojom žalbom u istom postupku, međutim držim da se sudac koji je donio pobijano rješenje trebao samostalno izuzeti već temeljem službene dužnosti. Posebno kada uzmemo u obzir da obnaša i dužnost Predsjednika cjelokupnog stečajnog odjela Trgovačkog suda koji je donio pobijani akt.

Molim Visoki trgovački sud da u cijelosti poništi prvostupanjsko naslovljeno rješenje iz razloga:

1. Vidljivih bitnih povreda odredaba parničnog postupka
2. Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja

Dalje, moj se prigovor suprotno tvrdnji iz točke 12. pobijanog rješenja, kojom je kategorički oboren pred javnošću i višim sudom – za sada, odnosio i na pravilnost namirenja vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, koji je valja podsjetiti – ujedno i dioničar Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju. Stoga mi je kao podnositelju prigovora nejasna tvrdnja nadležnog suda u Splitu o nekoj "mojoj grupi dioničara" iz točke 11. Ta ne vodim li valjda dioničara Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split u toj svojoj navodnoj "grupi naznačenih dioničara", i istovremeno mu pobijam 5 milijuna kuna preostale tražbine iz ukupnog iznosa koji mu je pripisan diobnim popis tražbina II. isplatnog reda koji priliježe rješenju o namirenju 1. St-19/2015-896. To bi stvarno bila prevelika parodija, čak i za mene ljubitelja starih crno-bijelih komedija Howarda Hawksa i kazališnih satira iz opusa zagrebačkog kazališta "Kerempuh".

Pravilnost namirenja tog konkretnog vjerovnika – dioničara doveo sam u pitanju svojim prigovorom iz lipnja 2021., upravo zbog činjenice da je nadležno tijelo svojim ranijim rješenjem o prijeboju nekih 8 nekretnina imovine stečajnog dužnika sa protutražbinom tog vjerovnika, prijeboj dopustio i izrijekom i svojim službeni pečatom omogućio suprotno bitnoj odredbi Stečajnog zakona propisanoj člankom 247. stavak 7. Zakona. Svojim sam prigovorom uputio nadležni sud koji vodi stečaj da se prijeboj vršio po cijenama sa dražbi, iako u spisu nedostaje dokumentacija propisana odredbom članka 107. stavka 5. Ovršnog zakona, na koju se opisani akt po mojem vidu – neutemeljeno poziva. A koji zahtjev je davno trebao biti objavljen na e-oglasnoj ploči ovoga predmeta, jer radi se o postupku stečaja nad državnim poduzetnikom od strateškog značaja za regionalni razvoj, o kojem postoje i pisani **konstruktivni planovi 12. Vlade Republike Hrvatske** predvođene današnjim Predsjednikom Republike Hrvatske, ondašnjim Premijerom Republike Hrvatske, Zoranom Milanovićem, te afirmativna obećanja javnosti pred Hrvatskim Saborom 14. Vlade Republike Hrvatske putem njezina tadašnjeg Ministarstva državne imovine, predvođene današnjim Premijerom Republike Hrvatske, mr. sc. Andrej Plenkovićem.

Proizlazi da je "Kukuriku Vlada" ipak malo ozbiljnije i transparentnije raspolagala određenim pravnim i trgovačkim predmetima iz segmenta državne imovine i gospodarstva RH.

Nego je to rade trgovački sudovi. Valja se podsjetiti da je upravo ondašnje Ministarstvo financija usvojilo jedan od ključnih stavova iz moje prve žalbe u ovom stečajnom postupku koju sam uložio još kao mali dioničar tog poduzetnika, iako je onda odbačena na VTS jer tada nisam još bio "stranka u postupku", kao što je to slučaj danas. Usvojivši taj stav, Ministarstvo financija je povuklo svoja razlučna prava vrijednosti 33,6 milijuna kuna sa bitnih dijelova imovine ovog

stečajnog dužnika, između ostaloga i sa 20-ak pogona na tehnološko-industrijskoj cijelini Knežine. Pa je nejasno i koje točno ovrhe je koji ovrhovoditelj vodio kasnije na tim parcelama, da bi se one našle na ovršnoj prodaji umjesto u privatizaciji prema smjernicama Europske Komisije. Stoga je u najmanju ruku komična, ako ne i pomalo bizarna konstatacija stečajnog suca, uvaženog Velimira Vukovića i njegova stečajnog odjela Trgovačkog suda u Splitu kojom se odgovornost za "dugotrajno iscrpljivanje i gospodarsko opterećivanje" ovog stečajnog dužnika i samog stečaja, pokušava pravno nespretno prebaciti na tzv. "naznačene dioničare stečajnog dužnika", koji koliko čujem nisu niti prepoznati kao stranke u stečajnom postupku, pa je nejasno kako bi mogli "opteretiti" stečaj, koji je Porezna uprava vidjeli smo gore – za sada bez zakonski ispunjenih uvjeta – opteretila sa ni više niti manje nego 17 milijuna kuna. Osim ako uvaženi Trgovački sud u Splitu i sudac gospodin Vuković nisu mislili na malog dioničara "Vodovod i kanalizacija d.o.o." koji je dužnika bome solidno opteretio i sa par milijuna tražbina koje se zbog zastare nisu smjele niti prijavljivati u postupak u jesen 2015. godine, i sa pogrešnom primjenom materijalnog prava prilikom prijeboja u stečaju, uslijed koje je došlo kasnije i do ozbiljnih nepravilnosti kod matematičkog izračuna preostale tražbine ovog bivšeg razlučnog vjerovnika u II. isplatnom redu i namirenja iste.

A upravo je Odbor vjerovnika koji su zajednički vodili i Ministarstvo financija – Porezna uprava RH i Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split dao suglasnost za gore opisane preplate tim istim vjerovnicima, tj. sebi samima. Barem tako stoji u rješenjima Visokog trgovačkog suda RH iz srpnja i kolovoza 2021. *Sukob interesa* bi lako mogao postati termin sinonim za takvo raspolaganje ovlastima, ali i dužnostima Odbora vjerovnika.

Glavni dio žalbenih razloga za pobijanje naslovljenog rješenja je ovime za sada riješen. Nemam daljih argumenata u ovoj fazi postupka, te ću višem sudu u nastavku pojasniti svoj "pravni interes", za koji me se proziva točkom 10. i 11. pobijanog akta, te potom zaključiti žalbu.

IV O MOJEM "PRAVNOM INTERESU"

Nakon iznošenja relevantnih činjenica koje dokazuju da pobijano rješenje treba biti ukinuto, a predmet vraćen na ponovno postupanje prvostupanjskoga suda (ali nepriistranog sudačkog vijeća tog suda) valja razriješiti do kraja dilemu postavljenu točkom 10. pobijanog rješenja, koja očito i duhovno i materijalno zamara stečajnog suca (iako se isti iz tog predmeta već davno trebao izuzeti temeljem bitnih odredbi ZPP i prepustiti neovisnom sudačkom vijeću daljnje raspolaganje mojim prigovorom).

Ta dilema stečajnoga suca po svojoj vokaciji više predstavlja filozofijsko nego pravno pitanje, ako ne i ono retoričke prirode (pravno ne može biti jer pravne osnove za to pitanje ne postoje u smislu definicije svih stečajnih vjerovnika jednog stečaja iz članka 70. stavka 1. starog Stečajnog zakona po kojem se postupak vodi). Valja svakako prije razriješenja ove kratke dileme naglasiti to da je uvaženi stečajni sudac Velimir Vuković pobijanim aktom propustio dati na znanje da li u pitanje moj pravni interes tobože dovodi cijeli Trgovački sud u Splitu ili je ta konstatacija samo sučev osobni, preferencijalni stav. Neprimjereno nalazim da bi jedan Trgovački sud Republike Hrvatske dopustio da se u njegovo ime i njegovim službenim pečatom, dakle sa očite pozicije moći i sudbene vlasti, na ovakav neobičan način dira u pravo prigovora stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku, pravo da zamijete dakle da nešto sa određenim tražbinama nije kako zakon propisuje i da na to stave svoj prigovor, pravo dakle koje bez segregacija i diskriminacije vjerovnika po veličini tražbine građanima-vjerovnicima jamče i Stečajni Zakon, i Ustav RH, i Zakon EU i europsko insolventijsko pravo, i hrvatsko stečajno pravo i naposljetku i sama Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda:

Citiram pobijani akt, točka 10. :

"Prigovor vjerovnika Krešimira Mitrović podnesen je protiv rješenja broj 1.St19/2015 od 17.svibnja

2021., kojim stečajni sudac daje suglasnost stečajnom upravitelju Vedranu Šeparović, na II. djelomičnu diobu novčanih sredstava u skladu sa prijedlogom diobenog popisa od 17. svibnja 2021., prema kojem diobenom popisu će svim stečajnim vjerovnicima II. višeg isplatnog reda utvrđene tražbine tijekom ovog postupka biti isplaćene u 100% iznosu, uključujući i vjerovnika, podnositelja prigovora Krešimira Mitrović, sa ustupljenom tražbinom od 1.748,40 kn, pa se postavlja pitanje pravnog interesa ovog vjerovnika za podnošenje prigovora na predloženi diobeni popis."

Očito je da je sudac sa pozicije moći sudbene vlasti doveo u neposrednu vezu moje zakonsko pravo žalbe i prigovora na nešto što činjenice kažu da nije u redu jer nije po zakonima i Uredbama Republike Hrvatske, i samu visinu moje tražbine, te njezin "kvalitet" u smislu porijekla, a koje inače trgovačkim sudovima nijesu niti najmanji problem kada multimilijunskim ustupljenim tražbinama raznorazne ugledne faktoring kuće "isisaju" svu stečajnu masu. Te tako državni proračun i neosigurane tražbine Ministarstva financija ostave doslovno na cjedilu. Hipokrizija je uvjerljivo ovladala hodnicima nižih trgovačkih sudova, rekli bi slučajni gledatelji ili čitateljice. Stoga imamo slijedeće stanje stvari - sudac pojedinac u ovom danom procesu moje humanističko pravo da "budem čovjek" dovodi u izravnu spregu sa visinom mog *imovinskog interesa* u postupku, tj. mogeg socijalnog statusa da ne okolišamo dalje.

Velika pogreška za jednog pravnika!, jer svaki iole uspješan i etički razuman pravnik po vokaciji ponajprije mora biti dobar humanist.

Pravo je, poznato je još od Rimskog Carstva i ranije, **humanistička, društvena znanost**.

Podsjetimo se:

"Humanističke znanosti su znanstvene discipline koje proučavaju postojanost i bit čovjeka, tj. iskustvo bivanja čovjekom"

Kako biti pravnik ako nisi humanist? Nikako.

Kako biti dobar pravnik, ako dovodiš u pitanje iskustvo bivanja čovjekom ? Nikako.

A kako biti čovjek, ako vazda prešućuješ nepravdu?

Dakle, sučevo je pitanje iz kuta gledišta monterane jačine moje tražbine moralno neprimjereno i etički neprihvatljivo, te kao takvo predstavlja nam jedan pošten, "tvrd" udarac na ugled Trgovačkog suda u Splitu, ali i hrvatskog pravosuđa općenito.

Jer izostala je potrebna pravovremena reakcija Ministarstva pravosuđa i uprave, viših sudova i Ured Pučke pravobranteljice. **Važne institucije i dalje nam spavaju poput snene Snjeguljice. Ili ličkog medvjeda.**

U svoju obranu prije nego nastavim prigovarati, konstatiram dakle upravo suprotno od onoga što uvaženi stečajni sudac Velimir Vuković predmnijeva točkom 10. pobijanog rješenja:

"Što je tražbina manja, a prigovor pravno zvučniji, potkrepljeniji, bogatiji činjenicama i argumentima, to je prigovor ili žalba – čovječniji, više humanistički i time jači i društveno važniji u smislu jačanja pravnog diskursa i pravne stečevine zemlje u kojoj se odvija spor".

To jest – manje podložan bilo kakvom propitkivanju.

Jedan humanist, diplomirani pravnik postavlja pitanje o tome koji je razlog nekoga tko se trudi "biti čovjek", što mu dakle bi da to uopće radi. Žalosno da je tako nešto moguće u 21-om stoljeću u nas Hrvata. Ponovit ću za potrebe bolje razumijevanja sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda, o ovoj pravnoj stvari i njezinoj delikatnosti za dobrobit društvenog poretka Republike, zasnovanog na nepostojanju klasnih nejednakosti:

Svaki prigovor humanističke prirode je dakle od pravnog interesa, jer pravo pripada humanističkoj znanosti, i svaki pokušaj nekog pojedinca, muškarca ili žene da doprinese razvoju humanizma u svojoj sredini u užem pojmovnom opsegu – može i mora da bude uzet kao pravni interes.

Dvojba nekog suca oko pravnog interesa stranke sudskog postupka da prigovora nekoj objektivnoj nepravdičnosti ili nezakonitosti koju je zamijetio i na koju kao čovjek ne može odšutjeti, ide "rame

uz rame" sa krizom civilizacije o kojoj su pisali još Thomas Mann i Jose Ortega, kada je potonji utvrdio da "europskim društvom hara civilizacijska kriza, prouzročena gubitkom duhovnih vrijednosti". Moj pravni interes, napadnut točkom 10. pobijanog prvostupanjskog akta je ponajprije zaštita naših temeljnih ljudskih vrijednosti. Kako bismo svi zajedno očuvali svoje duhovne vrijednosti, kako mi žalitelji u postupcima koji obiluju nepravdom poput ovoga, tako i sam sudac pojedinac kojeg je sustav opteretio nezahvalnom ulogom da barem donekle sudski i pravno potkrijepi i utemelji jednu neustavnu i nadasve nehumanu demontažu najveće državne poljoprivredne proizvodnje. Gledajući van sebe, moj interes, koji propitkuje uvaženi sudac Vuković, je dakle humanistički. On postavlja pitanje o novcima, visini moje tražbine, dakle pitanje materijalne kategorije, a ja postavljam pitanje principa. Dakle humanističko pitanje, pitanje duhovne kategorije, koju bi svako civilizirano društvo i svaki sud Republike, trebali rangirati visoko i dovoljno vidljivo iznad materijalne kategorije. Ako isključivo gledamo profit, mi smo kao ljudi osuđeni na propast, i idemo stepenicu po stepenicu ispod onoga što bi trebali. Što zorno pokazuje upravo ovaj stečaj, njegov presjek i nadasve poražavajući mu rezultat za gospodarstvo Hrvatske, pa i kaštelanskog i splitskog kraja. Jer zamislimo samo koliko se medicinske konoplje godišnje moglo uzgojiti u 120 000 m2 stakleničkih pogona. Više od pola milijarde kuna čiste sirovine godišnje. Da je bilo volje, da se radilo iz humanih, a ne materijalističkih uvjerenja. Da se radilo dakle u skladu sa znanosti prava.

Ako nemamo moralnih vrijednosti, ako smo ih "trampili" za novac kao jedini kriterijum naše vrijednosti, nas kao ljudi, kao što je učinjeno u ovom stečaju, onda mi otvaramo vrata svoje civilizacijske propasti. A tamo kada jednom zaglavimo pravo nam više biti potrebno, jer onda smo samo barbari.

Iz prethodno izloženog mislim da je nedvojbeno razvidan moj interes, kako pravni tako i onaj mene kao čovjeka, ako to dvoje prema tumačenjima pravne znanosti bilo kojeg uvaženog suca uopće može biti odvojivo. Ja držim da se jedno od drugoga u vladavini prava ne može odvojiti, a ako ću zbog tog svojeg mišljenja biti prisiljen da plaćam pristojbe jer pokušavam državi uštedjeti 100.000.000,00 kuna ili više, nema nikakvih problema. Platit ću "ceh" bivanja čovjekom!

Slavni filozof Ortega y. Gosset je još 1930. napisao "Sve se dakle svodi na to da Europa više nema morala".

Mene dakle kao žalitelja u procesu stečaja državnih staklenika, i podnositelja prigovora na pretjerane diobe komitentima stečaja, članovima jednog neuglednog Odbora vjerovnika lišenog moralnih preokupacija, ne zanima količina novca, jer moralne se vrijednosti ne mogu mjeriti novcem. A ja vjerujem da ih društvo u kojem živimo, naše hrvatsko društvo, još uvijek ima, ma koliko god se one skrivene činile.

Kod pobijanja određenih tražbina dakle, te pretjeranih isplata komitentima, vođen sam načelima pravde i pravičnosti. A ta načela nisu mjerljiva niti visinom tražbine, niti veličinom vjerovnika, niti težinom zlata ili rajčica.

Možemo kada uzmemo sve ovo u obzir, zaključiti da uvaženi stečajni sudac Velimir Vuković u završnici pobijanog akta, točki 11. koristi "poziciju moći" koju mu pruža dužnost koju obnaša u sklopu sudbene vlasti i manipulacije prijeteci meni i dioničarima dužnika pristojbama.

Valja naglasiti da ni ja, a koliko sam upoznat ni mali dioničari stečajnog dužnika, nismo nikada koristili sa svrhom manipuliranja koristili sve povrede našeg integriteta i naše ličnosti, koje je učinio dotični sudac kroz svoja brojna rješenja o odbacivanju naših žalbi i prigovora. Neću sada ovdje navoditi sve te iskaze uvaženog stečajnog suca Vukovića, ali svatko tko pažljivije pročita rješenja u ovom spisu zamijetit će da još od 24. kolovoza 2020. pored već uvriježenog odbacivanja svih naših pravnih pitanja, rješenja Trgovačkog suda u Splitu koja sastavi uvaženi sudac Vuković sadržavaju suviše konstatacije i neutemeljene konstrukcije, odnosno riječi koje bacaju ružno svjetlo na našu moralnost i naše osobnosti. Što jesu u naravi povrede našeg ugleda i časti.

XIII

Mi i dalje zajedničkim snagama izbjegavamo zauzeti smjer koji stečajni sudac zauzima točkom 11. pobijanog rješenja, i pokušavamo problem riješiti na prijateljski način, i sa Odborom vjerovnika i sa stečajnim odjelom nadležnog sudom i njegovim uvažanim Predsjednikom. Omogućujući prije svega povoljno rješenje za sve uključene strane.

Ponavljam, to što postoji ili ne postoji međusobna korespondencija vjerovnika i dioničara stečajnog dužnika ne znači da su jedni ili drugi "nečija grupa"; niti bi stečajni sud trebao izvoditi takve paušalne zaključke, posve nepotrebne za dalje vođenje postupka i njegovo potpuno razumijevanje, kako sa gledišta izvjesno preplaćenih vjerovnika, tako i sa gledišta osoba kojima je pri tome povrijeđeno neko pravo ili jednostavno napadnuta humanistička uvjerenja kao primjerice meni.

Analogijom kojom se vodi Trgovački sud u Splitu možemo zaključiti da su svi prosvjednici s Markovog trga "Predsjednikova grupa prosvjednika" jer tu i tamo neki od njih dijele isto mišljenje koje o određenim pitanjima iznosi i Predsjednik Republike Hrvatske, Zoran Milanović. A svi zagovaratelji tzv. kovid-potvrda bi onda bili "grupa Premijera Andreja Plenkovića".

Sada postaje jasna sva nelogičnost i komičnost, da ne kažem "apsurdnost" zaključka koji nam točkom 11. pobijanog rješenja želi nametnuti Trgovački sud u Splitu na dan 29.11.2021., po uvaženom sucu Velimiru Vukoviću. Jasno, bez ijednog opipljivog materijalnog dokaza.

Zahvaljujem sudbenom vijeću Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na transparentnom i nepristranom vijećanju, vještačenju i donošenju ispravnog rješenja na moju žalbu protiv naslovljenog rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 29.11.2021. Molim da Visoki trgovački sud za potrebe dovršetka ovog procesa od Ministarstva financija RH zatraži očitovanje o tome postoji li odluka bilo kojeg ministra financija u posljednjih tri godine o raspolaganju dodatnom tražbinom visine veće od 10.000.000,00 kn s naslova poreznih dugova u stečajnom postupku "Kaštelanskih staklenika d.d.", te od kada ista datira, i da li ima prateću dokumentaciju Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija, sve kako bi se točno utvrdilo da li jest ili nije bilo nepravilnosti u postupku namirenja tražbine tog vjerovnika u II. viši isplasnoga reda.

Također molim da se prije donošenja odluke VTS o pravilu tzv. "prijeboja" u stečaju po cijenama sa elektroničkih dražbi, koji je poduzet aktom TS u Splitu 1. St-19/2015-582 od 04. rujna 2021., na štetu stečajne mase i dužnika, bez potrebnog zahtjeva iz članka 105. stavka 7. Ovršnog zakona i izuzeću primjene odredbe koja važi za postupak ovakvog stečaja dane odredbom članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona, zatraži tumačenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske i da se, ukoliko je potrebno napravi i procjena ustavnosti za ovaj pojedinačni slučaj jer je u ovom pojedinačnom slučaju zbog vlasništva RH nad dužnikom ozbiljno ugroženo načelo iz članka 49. stavaka 2. i 3. Ustava RH.

Osobno za kraj ovog svojeg žalbenog izlaganja pred višim sudom mogu samo zaključiti:

"Kada bi svaki građanin ovako revno čuvao Ustav, mi danas ne bismo bili u ovoj situaciji".

Hvala još jednom nadležnim tijelima na suradnji i Visokom trgovačkom sudu na strpljenju i razumijevanju za konkretan predmet i uvažavanju mojeg "pravno-humanističkog" interesa.

Sa poštovanjem,

Krešimir Mitrović

